

fastslaar altsaa, at jeg har forstaaet ham fuldkommen rigtigt.

Jeg skal dernæst kun gøre en ganske enkelt Bemærkning om en Sag, som har været fremdraget i Gaar af det ærede Medlem Hr. J. Jacobsen, et Spørgsmaal om vor Forfatning og den Stilling, som man fra forskellig Side mener, at Folketing og Landsting skal have overfor hinanden. Jeg vil gerne sige, at jeg er ganske enig i de Betragtninger, det ærede Medlem Hr. J. Jacobsen gjorde gældende, og det er jo ikke, saaledes som det ærede Medlem Hr. Rode sagde, at *lignende* Betragtninger tidligere har været gjort gældende af mig. Nej, Forholdet er dette, at det er fuldstændig de *samme* Betragtninger angaaende Landstingets Stilling, jeg har gjort gældende. Jeg gjorde det netop inden Valget 1924 i en bestemt Sag, nemlig Valutasagen, idet jeg sagde, at Valget afgjorde det, og derfor maatte Landstinget bøje sig. Men for at vi kan faa et samlet Billede af hele dette Spørgsmaal, og ogsaa fordi jeg for mit Vedkommende tror, at denne Sag en Gang vil faa stor Interesse, og hele dette Spørgsmaal saaledes blive af stor Betydning, vil jeg atter ved denne Lejlighed minde om, hvad jeg gjorde opmærksom paa første Gang, jeg rejste dette Spørgsmaal, og altid gør opmærksom paa, naar dette Spørgsmaal er fremme, at under den store Ministerkrise i Februar—Marts 1919 vedtog Landstinget en politisk Udtalelse, af hvilken jeg beder om den højterede Formands Tilladelse til et ganske kort Citat. Landstinget udtalte: „Landstinget beslutter ligeledes at udtale, at Tinget under de tilstedeværende Forhold vil være beredt til at vedtage Statslaansforslaget, saafremt Ministeriet efter en Appel til Vælgerne gennem en Opløsning af Folketinget paa ny fremsætter Forslaget.“ Nu var det aldeles ikke selve Statslaanet, det drejede sig om — for Pengene skulde Staten jo have —, men det, som den politiske Situation den Gang drejede sig om, var 7. August-Loven, og det, Landstinget den Gang sagde, var i Virkeligheden dette: Ministeriet Zahle, det radikale Parti og Socialdemokratiet, som har Flertal i Folketinget, maa beholde 7. August-Loven, hvis Folket siger, de skal have den. Det er det, der staar i den politiske Udtalelse fra Landstinget. Jeg synes, at naar man skal drøfte dette, ogsaa naar det en Gang imellem skal drøftes med enkelte ærede Medlemmer af det høje Landsting, er det maaske ikke ugavnligt, at man er klar over, at der er mange af disse ærede Med-

lemmer, baade af det ærede Medlem Hr. J. Jacobsens Parti og af mit Parti, som har stemt for denne Udtalelse.

Indenrigsministeren (Hauge): Jeg kan indskrænke mig til at gøre nogle ganske faa Bemærkninger til de Udtalelser, der nu fremsattes for et Øjeblik siden af det ærede Medlem Hr. Hendriksen. Det ærede Medlem rokkede ikke med sine Bemærkninger ved noget af det, jeg har sagt. Hvis det ærede Medlem tror, han har rokket ved mine Oplysninger derved, at han fortalte Tinget, at Færingen Napoleon Andreasen gik op til Disko-Bugten for at lede efter Torsk, saa tager han meget fejl. Jeg kan oplyse, at da Færingen Napoleon Andreasen forgæves havde søgt efter Torsk paa Bankerne, gik han op for at fiske Hellefisk ud for Jakobshavns Isfjord oppe i Disko-Bugten; men han søgte ikke efter Torsk oppe i Disko-Bugten, for der vidste man, at der ingen Torsk var at søge. I det hele taget er Forholdet dette, hvad maaske det ærede Medlem ved, at Torskens nordligste Grænse i det store og hele er Agto, der ligger oppe i Nærheden af Holstensborg. Det ærede Medlem maa ikke sige, at jeg har sagt, at Torsken ikke kunde leve i Vand, der ikke havde en Varmegrad, som laa over 2°. Det har jeg slet ikke sagt. Jeg har sagt, at utvivlsomt havde Temperaturforandringerne Indflydelse paa Torskens Vandringer, det mener de sagkyndige, og da Forholdet er dette, at Davisstrødets Temperatur almindeligvis er højst plus 2° Celsius, er det forstaaeligt, sagde jeg, at en Forandring i Varmeforholdene i den sydligere Del af Atlanterhavet kan have Indflydelse paa, hvorvidt der er Torsk at fiske i større eller i mindre Mængde paa Bankerne oppe ved Grønland. Det er utvivlsomt rigtigt, hvad jeg har sagt, at Torsken paa Bankerne ved Grønland optræder i Perioder. I nogle Aar er der mange, i andre er de saa at sige helt forsvundet. Det har den grønlandske Styrelse og den grønlandske Befolkning desværre sørgelige Erfaringer for.

Saa gentog det ærede Medlem sin Udtalelse om, at vi havde ikke vist nogen som helst Interesse for det Forsøg, der blev gjort med Skonnerten „Agnes“; tværtimod, sagde det ærede Medlem og tilføjede, at „Islands Falk“s Chef havde kunnet give Skipperen paa „Agnes“ Ret til at oplosse noget Gods. Nej, det har „Islands Falk“s Chef fornøftigvis ikke kunnet gøre; han har ingen Ret til at dispensere og har ikke kunnet tage sig nogen virkelig Ret